

РЕШЕНИЕ

№ 32065

гр. София, 01.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 09.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **2589** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Образувано е въз основа на искова молба, предявена от „ДЕКС 3“ ЕООД – дружество, регистрирано във Великобритания под № 8622485 срещу Агенция „Митници“, с която се претендира заплащане на имуществени вреди вследствие издаване на наказателно постановление /НП/ - № 784/2015 г., впоследствие отменено с влязъл в сила съдебен акт, както следва:

4 758,69 лв. – загуби от повторна преработка на задържана за период от около 4 г. стока след връщане и транспорт на стоката;

12 699,02 лв., претендирани като лихви върху сумата от 35 124,85 лв., за периода от 20.8.2015 г. до 12.3.2019 г., в резултат от невъзможността да се ползва от сумата, получена за закупуване на стоката;

10070,63 лв. – загуби от платени на 11.03.2019 г., но невъзстановени лихви за допълнително платено ДДС и акциз по декларацията за внос от 2015 г.;

12 699,02 лв. лихва върху сумата от 35 124,85 лв., за периода от 20.08.2015 г. до 12.03.2019 г.

27 539,94 лв. – пропуснати ползи от задържането на стоката;

8300 лв. – разноси за обжалване на НП;

законната лихва върху главниците – общо в размер на 73 368,29 лв., считано от датата на предявяване на исковата молба – 16.3.2023 г. до окончателното им плащане. Претендира разноси.

Ответникът – Агенция „Митници“ оспорва предявените искове като неоснователен. Прави възражение за погасителна давност. Твърди съпричиняване от страна на ищеца, изключващо напълно отговорността на ответника. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП счита, че делото следва да се реши съобразно представените доказателства.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

Съдът, като взе предвид събраните доказателства и приложимата материално-правна уредба, намира, че искът е основателен – налице е кумулативното наличие на предпоставките на чл.1, ал. 1 ЗОДОВ.

Установява се безспорно наличието на административен акт, който е отменен с влязло в сила съдебно решение. С решение на СРС, постановено по НАХД № 4362/2016 г., потвърдено с решение по адм.д. № 4362/2016 г. на АССТ, е отменено НП №784/2015 от 7.1.2016 г. на началника на Митница „Столична“, с което е наложена имуществена санкция в размер на 22 492,80 лв. за избегнато пълно заплащане на акциз, както и е отнет в полза на държавата предметът на нарушението – 31 680 литра „органичен разтворител солвент ФАН XV“.

Ето защо следва да се приеме, че е налице първата от кумулативно предвидените предпоставки за

основателността на част от предявените искове.

По отношение на претърпените вреди, както и наличието на причинна връзка.

По иска за заплащане на сумата от 14 758,69 лв. – загуби от повторна преработка на задържана за период от около 4 г. стока след връщане и транспорт на стоката. Ищецът поддържа, че задържането на стоката за посочения период е довело до загуба на търговската стойност на стоката. За да бъде възстановена тя, ищецът я е изпратил обратно на рафинерията – производител, за да извърши повторен процес на преработка на продукта.

Представена е фактура, издадена от дружеството НЕМПРО, Б. и Х., в полза на ищеца, видно от която е заплатена сумата от 6546 евро за дестилация, хидропочистване и обезцветяване на 24 820, респ. 24 580 тона продукт, както и товарителница за превоз до Градацац /където е посочено, че ще се извърши горната услуга/, за сумата от 1000 евро. Сумата от 6546,40 евро е платена на 6.6.2019 г. Сумата от 195583, лв. – равностойността на 1000 евро е платена на 30.6.2019 г.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че искът е основателен – установява се наличието на вреди – разходи за възстановяване на стоката, вкл. и транспорт за това, като размерът им следва да се преизчисли от евро в лв. и съгласно т. 2 от заключението по съдебната експертиза следва да е до претендирания размер общо, в който са включени 12802,86 лв. разходи за преработка и 1955,83 лв. – за транспорт.

2. По отношение на иска за присъждане на 12 699,02 лв., претендирани като лихви върху сумата от 35 124,85 лв., за периода от 20.8.2015 г. до 12.3.2019 г., в резултат от невъзможността да се ползва от сумата, получена за закупуване на стоката.

Действително се установява, видно от фактура № 159/1/1 от 15.07.2015 г., че процесната стока е на стойност 17 959,05 евро или 35 124,84 лв.

Видно от отмененото НП се установява, че поръчаната стока е изследвана на 17.7.2015 г., а на 20.08.2015 г. е разтоварена. С протокол за извършена митническа проверка от 12.3.2019 г. /л.82/ стоката е върната на ищеца.

За периода от 20.8.2015 г. до 12.03.2019 г. лихвата върху последната сума - 35 124,84 лв., видно от т. 3 от заключението по СЕ, е в размер на 12 699,01 лв.

Ето защо съдът намира, че искът е основателен. Действително, за посочения период ищецът търпи вреди – лишил се е от възможността да ползва сумата, платена за покупна цена на стоката, именно вследствие незаконното НП.

По иска за присъждане на сумата от 10070,63 лв.– загуби от платени на 11.03.2019 г., но невъзстановени лихви за допълнително платено ДДС и акциз по декларацията за внос от 2015 г.;

Видно от платежно нареждане № 293217/11 март 2019 г. на дружеството е върнат платеният акциз от 22 492,80 лв. и 8 331,84 лв. лихви.

С протокол за възстановяване на акциз и решение за възстановяване от 3.4.2020 г. /л. 93 и сл./ на дружеството е възстановен акциз в размер на 22 492,80 лв.

Същевременно се претендира и сумата от 1738,79 лв. – лихва, платена върху сумата от 4694,14 лв. – доплатено ДДС за същия период.

Съдът намира, че искът е неоснователен. Ищецът претендира връщане на лихви върху платени и върнати суми за акциз и ДДС. В случая, видно от цитирания по-горе протокол от 3.4.2020 г., това е станало по реда на производство по чл. 27, вр. чл. 26, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове. Действително, в нормата на чл. 27 се сочи, че недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява по посочения там ред и в случая е проведено производство за това. Платените обаче лихви, според настоящия състав, също следва да се поискат и евентуално – да се възстановят по този ред доколкото са акцесорно на акциза вземане и следват реда за възстановяване на главното вземане. Аргумент в тази насока е и чл. 129, ал. 6 ДОПК, приложим на основание чл. 104, ал. 1 от Закона.

По отношение на иска за присъждане на сумата от 27 539,94 лв. – пропуснати ползи от препродажбата на стоката.

Безспорно се установи, че процесната стока е задържана от митническите органи, за посочения по-горе период, въз основа на отменено с влязло в сила решение НП.

Видно от фактура № 159/1/15.7.2015 г. ищецът е закупил от дружеството „М.-оил“, З., стоката – 25 100 000 кг., на стойност 17959,05 евро или 35 124,84 лв. Като обем /така и международната товарителница от 17.7.20015 г./ стоката е 32 040 литра.

Съгласно фактура ST-001/17 юли 2015 г., е издадена фактура за доставка на местоназначение – А. разтворител FAN XV – 32 040 литра, на обща стойност от 32 040 евро с ДДС с краен срок 20 юли 2015 г.

Представено е писмо/л. 36 и 37/, видно от което поради непредставяне в срок на поръчана стока – разтворител Solvent-FAN XV, като поръчката е с дата 13.7.2015 г., е направено изявление за „анулиране“ на поръчката поради непредставянето ѝ в срок – до 20 юли 2015 г.

Предвид така установеното следва да се приеме, че искът е основателен. Действително е налице разлика в покупната и продажната стойност на стоката, като в резултат на незаконосъобразния акт на митническите органи ищецът е пропуснал да реализира печалба от тази стока. Тя би представлявала разлика между сумата от 32 040 евро и сумата от 17959,05 евро, т.е. 14 080,95 евро, чиято левова равностойност, изчислена по официалния курс от 1.95583 възлиза на 27 539,94 лв., която сума следва да се присъди в полза на ищеца.

По иска за присъждане на сумата от 8300 лв. – разноски за обжалване на НП. Приложено е делото, образувано по оспорването на НП – НАХД 4362/2016 г. На л. 119 от делото е приложен договор за правна защита и съдействие, видно от който ищецът е заплатил на адв. С. К. сумата от 3500 лв. за представителство по това дело.

Решението по това дело е оспорено, като е образувано КНАХД № 8977/2018 г., като адв. С. К.

отново е представлявал ищеца. Договорено е и е платено възнаграждение от 2800 лв.

Образувано е, по искане на СГП, КНАХД № 5220/2019 г., видно от което ищецът е бил представляван от адв. К., като за това представителство е платена сумата от 2000 лв.

Настоящият състав намира, че по отношение на разноските по оспорване на НП – пред СРС и пред АССГ следва да се приложи т.п. № 2/2014 от 19 май 2015 г., т. 1, съобразно което се прие, че подлежат на възстановяване направените в тези производства разноски. Ето защо следва да се присъдят такива – в размер общо от 8300 лв. Едва с чл. 63д. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) се прие, че тези разноски подлежат на възстановяване в производствата по ЗАНН.

По разноските. Ищецът е представил списък с разноски – за сумата общо от 7640 лв., от които 6590 лв. – адвокатско възнаграждение.

Ответникът направи възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Това е така предвид цената на предявените искове, както и предвид минималните размери за адвокатските възнаграждения по Наредба № 1.

Предвид частичната основателност на исковете обаче следва да се присъдят разноски съобразно уважената част на исковете, които съдът счита, че следва да се определят приблизително на 6500 лв.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което и предвид частичната неоснователност на исковете, следва да се присъди такова от 200 лв.

Ето защо следва да се присъдят разноски по компенсация от 6200 лв.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ДЕКС 3“ ЕООД, регистрирано във Великобритания, под № 8622485 обезщетение за имуществени вреди вследствие издаване на наказателно постановление - № 784/2015 г., впоследствие отменено с влязъл в сила съдебен акт, както следва:

4 758,69 лв. – загуби от повторна преработка на задържана стока;

12 699,02 лв. - лихви върху сумата от 35 124,85 лв., за периода от 20.8.2015 г. до 12.3.2019 г., в резултат от невъзможността да се ползва от сумата, платена за закупуване на стоката;

12 699,02 лв. лихва върху сумата от 35 124,85 лв., за периода от 20.08.2015 г. до 12.03.2019 г.

27 539,94 лв. – пропуснати ползи от препродажбата на стоката;

8300 лв. – разноски за обжалване на наказателно постановление № 784/2015 г. ;

Законната лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на исковата молба – 16.3.2023 г. до окончателното им плащане.

6300 лв. разноски.

ОТХВЪРЛЯ иска „ДЕКС 3“ ЕООД, регистрирано във Великобритания, под № 8622485 срещу Агенция „Митници“ за заплащане на обезщетение за имуществени вреди вследствие издаване на наказателно постановление № 784/2015 г., а именно 10070,63 лв., претендирани като загуби от платени на 11.03.2019 г., но невъзстановени лихви за допълнително платено ДДС и акциз по декларацията за внос от 2015 г.;

РЕШЕНИЕТО подлеи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.